

DEN SVENSKA SKIDÅKNINGENS FADER

OLLE RIMFORS ÄR DEN SOM BETYTT MEST FÖR
UTVECKLINGEN AV UTFÖRSÅKNING I SVERIGE.
INGEMAR STENMARK INTE UNDANTAGEN.

TEXT RONALD CRAWFORD-CURRIE

> **MÄSTAREN** Olle Rimfors borde ha haft en professur i skidåkning. Mannen, som inte bara lärt tusentals värnpliktiga soldater och ett nästan lika stort antal befäl och officerare att hantera vita blixten, utan även introducerat vår nuvarande kung och dennes systrar i utförsåkningens värld.

Föregångsman inom så många områden. Teknikanalytiker, utrustningsuppfinnare, författare och skidskribent, skidfilmsregissör, skidledare, skidlärarexaminator, fjällräddare och så vidare.

Olle föddes den 14 maj 1896 i Viby i Örebro län, men tillbringade sedan 1950 sitt liv i Åre, där byns enda hus med två gröna skorstenar borta vid Ullån utvecklades till ett Mecka för alla riktiga skidentusiaster. Dit kunde man vallfärda för att få ta del av hans omfattande erfarenheter och kunskaper, studera hans innehållsrika skidbibliotek, titta på instruktionsfilmer som han själv spelat in och i högsta grad delta i aktuella funderingar kring det senaste inom skidteknik och den ständiga utvecklingen av olika sorters skidutrustning.

Han var alltid beredd att över en kopp kaffe diskutera och ge sin syn på det senaste som hänt inom såväl nordisk som alpin skidåkning.

Vid fem års ålder fick Olle sitt första par skidor av fadern Alfred som var sågverksarbetare. Denne hade fått skidorna som betalning i samband med en affärsresa till Norge och tog hem dessa underliga föremål till sonen. Tiveden och Kilsbergen blev hans första vita äventyrsvärld. Skidåkning var vid denna tid en rätt så udda sysselsättning och för att få möjlighet att utveckla sitt skidintresse valde Olle att utbildas till officer efter avslutad skolgång. Han sökte sig till det anrika Fältjägarregementet i Östersund. Han förblev aktiv i armén ända fram till 1950 och hans huvudsakliga uppgift blev att arbeta med utbildning av soldater och officerskollegor i att genomföra olika militära uppdrag under vinterförhållanden, framförallt i fjällmiljö.

Olle var Sportchef i Fjällkedjans Hotell AB från 1950 och hade ansvar för de olika anläggningarnas sportverksamhet. Högfjällshotellet i Storlien var flaggskeppet och Sporthotellet Lapplandia i Riksgränsen kronjuvelen i företaget. Olle var en bra chef. Han visste vad jobbet gick ut på och han dirigerade sin ibland något vilda sportpersonal milt men bestämt. De fick veta vad som gällde, all ordgivning var militäriskt kort och tydlig och för övrigt fick

En klassisk skidbild på Olle i säker stil.
Bilden togs 1966, då var han 70 år

Riktiga skidåkare tillverkar
sin egen valla

och "Det handlar om att ha känsla för rytm, benstyrka och lagom mycket mod". Olle var före sin tid på många sätt. Snabba klivsvängar utvecklades så småningom ur detta rörelsemönster.

STEFAN LINNÉRJÄG

Men Olle hade flera viktiga uppdrag. Han var ansvarig för utbildningen av fjällräddare i Jämtland och var också delaktig i utformningen av det system med fjällräddningsgrupper som än idag fungerar i den svenska fjällvärlden. Han skrev tillsammans med Gunnar Dyhlén, Sigge Bergman med flera ett antal instruktionsböcker i både skid- och fjällturteknik. Flera av arméns skid- och vinterinstruktionshandledningar bär också Olles signatur.

Han blandade ihop egna längdvallor och satte som förste man ihop en vallatabell för att underlätta användningen av dessa. Rimforspulkan tillverkas ännu idag efter Olles idéer och erfarenheter. Hans kunskaper från otaliga långturer med packning hade

"OLLE VAR EN LEGEND REDAN DÅ OCH LAPPLANDIAS STAMGÄSTER TÄVLADE OM HANS UPPMÄRKSAMHET. ALLA VILLE ÅKA SKIDOR MED HONOM"

de ganska fria händer. Olle var en legend redan då och Lapplandias stamgäster tävlade om hans uppmärksamhet. Alla ville åka skidor med honom.

Redan 1934 genomförde han en studieresa till Alperna tillsammans med Sigge Bergman. Resultatet blev boken *På Skidor i Alperna* som kom att bli mycket viktig för den kommande utvecklingen av svensk skidåkning. Olle träffade Sigge under sin studietid på GCI i Stockholm där de under åren 1925 till 1928 utbildade sig till gymnastikdirektörer. Med stor sannolikhet hade de båda skidåkning som sitt gemensamma specialintresse.

Sigge och Olle besökte under sin alpresa den legendariske Hannes Schneider i S:t Anton, mannen som startade världens första skidskola. Ett annat av resultaten från deras studieresa blev utbildning och så småningom examinering av de första svenska skidlärarna i Storlien i slutet av 30-talet. Värt att nämna är att de tongivande ledarna i Skidförbundet var helt emot utförsåkning vid denna tid. Det var det nordiska sättet att åka skidor som gällde, backhoppning och längdåkning.

Vid Olympiaderna i S:t Moritz 1948 och i Oslo 1952 fick Olle den svenska olympialedningens förtroende att vara lagledare för våra utförsåkare. Det var bland annat då han fick tillfälle att studera den legendariske normannen Stein Eriksens briljanta och nyskapande teknik på nära håll. Denne tillämpade mycket effektivt ett sätt att snabbt skifta tyngden från fot till fot och att åka på en skida i taget trots sin samlade och smala skidföring. Olle drog slutsatsen att "slalom är precis som längdåkning fast utför. Man glider på ett ben i taget. Växlar från fot till fot"

lärt honom att bästa sättet att få med sig all den utrustning som behövdes, var att dra den istället för att bära den på ryggen. Något som nordpolsresenären Ola Skinnarmo rekommenderar i tidningen *Utemagasinet* så sent som i år.

Eftersom Olle startade skidlärarutbildning och examinering i Sverige under trettioalet, var det naturligt att han även spelade en framträdande roll vid den internationella skidkongressen Interski i Storlien 1959. En viktig händelse där Sverige beslöt sig för att följa den österrikiska modellen beträffande alpin teknik. Ett annat resultat blev att Svenska Skidläraryöreningen bildades. Vid föreningens 25-års jubileum i Ramundberget var Olle Rimfors en självskrivnen hedersgäst under jubileumsbanketten.

Olle var troligen Åre kommuns äldste bilförare. Tidigt på morgonen kunde man möta honom på E14 i den gula Passat Varianten som annars stod parkerad vid huset i Ullån. Dåliga höftleder, han hade ersatt båda med proteser av titan och plast, hindrade honom inte från att vara fysiskt aktiv även på äldre dagar. Han åkte skidor även efter sin 90-årsdag och var noggrann med att hålla sig i form. Tidigt förordade han C-vitaminer i stora mängder och han odlade sina egna svarta vinbär i stor skala runt husen i Ullån.

Olle Rimfors förtjänar verkligen att kommas ihåg och hedras för den insats han gjorde för svensk skidåkning under många år. En lämpligare plats än Åre är nog svår att välja. Trots sitt lite reserverade och buttra sätt och sin tillbakadragna personlighet tror jag att han skulle ha uppskattat att bli ihågkommen av dagens skidentusiaster.

Olle Rimfors blev 97 år gammal.